

ת"פ 11190/01/16 - מדינת ישראל נגד אברהם דנינו, שלמה ציוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 11190-01-16 מדינת ישראל נ' דנינו ואח'

לפני המאשימה
כבוד השופט, סגן נשיא ג'ורג' קרא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לילך שלום

נגד הנאשמים
1. אברהם דנינו
ע"י ב"כ עו"ד אופיר סטרשנוב
2. שלמה ציוני
ע"י ב"כ עו"ד עמית בר

גזר-דין לנאשמים 1 ו-2

הנאשמים הורשעו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, ולאחר הליך גישור שהתנהל בפני כב' השופט בני שגיא, בעבירות כדלקמן:

נאשם 1 - בהצעת שוחד, לפי סעיף 294(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (4 עבירות);

בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק (5 עבירות).

נאשם 2 - בהצעת שוחד, לפי סעיף 294(ב) לחוק (4 עבירות).

מי שהיה אמור לקבל את השוחד הינו נאשם 3 שהיה בעת הרלוונטית עובד ציבור שעבד במשרד התחבורה כבוחן טכני והיה אחראי על בוחנים שסיפקו אישורים לרכבים, שעברו שינוי מבנה או שינוי יעוד.

נאשם 1 הינו בנו של בעלי מוסך "אוטו נוח" שם עבד נאשם 1. נאשם 2 עבד כיועץ טכני ראשי במכון הרפואי לבטיחות בדרכים של משרד הבריאות, והיה מצוי בקשר עם נאשם 3.

לנאשם 1 לא היה אישור של מתקין מורשה להוספת כיסאות ברכבים להסעה ציבורית. על פי נהלי רשות הרישוי במשרד התחבורה, בעל רכב שביקש להתקין כיסאות חדשים ברכבו, נדרש להציג אישור יצרן מורשה מטעם משרד התחבורה החתום על ידי בעלי המוסך והמנהל המקצועי, שהינו בעל תעודת מתקין מורשה.

נאשם 1 התקין כיסאות ללקוחותיו וסיפק להם אישור יצרן מורשה מטעם משרד התחבורה, תוך שהוא מזייף את חתימתו

של חמו שהחזיק באישור של מתקין מורשה.

הנאשמים 1 ו-2 קשרו ביניהם קשר, לפיו יגרום נאשם 2 לקידום רישיונות רכב ללקוחותיו של נאשם 1, שביקשו לערוך ברכבם שינוי מבנה או יעוד, וזאת מבלי שכלי הרכב ייבדקו על ידי נאשם 3 בתפקידו כבוחן.

למטרה זו העביר נאשם 1 לנאשם 2, ₪ 200 עבור כל רכב שעבר במוסך שינוי מבנה. את הכסף העביר נאשם 1 לנאשם 2 במספר הזדמנויות באמצעות שליח. נאשם 2 הבטיח לנאשם 3 עבודה במכון הרפואי לבטיחות בדרכים של משרד הבריאות בנוסף לעבודתו, והציע לו עבודה גם בחברת אצ"מ. נאשם 3 חתם על מסמכי בדיקת רכב שעברו שינוי מבנה על ידי הוספת מושבים על ידי המוסך של נאשם 1 מבלי שבדק בפועל את כלי הרכב, כאשר במעשיו אלו קיבל נאשם 1 במרמה על כלי הרכב בסך כולל של ₪ 28,350.

ההסדר

על פי ההסדר, ביקשו הצדדים בטיעון משותף להטיל על נאשם 1 עונש מאסר של 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחו"ד ממונה וכן מ"ת.

באשר לנאשם 2, טיעון משותף להטלת 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מ"ת וקנס מוסכם של ₪ 100,000 שישולם ב-10 תשלומים.

טיעוני הצדדים

ב"כ המדינה ביקשה לכבד את ההסדר עם שני הנאשמים, בנמקה זאת בנימוקים אלו:

בפועל לא ניתנו טובות הנאה לנאשם 3, אלא רק הוצעו; לא נמצא קשר סיבתי הכרחי בין פעולות הנאשם 3 לבין טובות ההנאה שהובטחו לו.

בעניינו של נאשם 1 מדובר במי שהינו נעדר עבר פלילי, שהודה כבר בתחילתו של ההליך הפלילי. לאחר החקירה קיבל ממשד התחבורה תעודה של מתקין מורשה. בנסיבות אלו, העונש המוצע הולם את נסיבות האירוע.

באשר לנאשם 2, מדובר במי שכבר הורשע בעבירות דומות במסגרת תיק אחר (תיק אצ"מ). שם נדון לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ללא קנס. נלקח בחשבון גם חלקו היחסי בביצוע העברייני מאחר והוא זה שהיה מציע השוחד לנאשם 3. בהתחשב אפוא בהודייתו, בגילו - כבן 77 שנים, מצבו הבריאותי ובעובדה ששתי הרשעותיו האחרונות הן נשוא אותה חקירה, העונש המוצע בהסדר הטיעון אף הוא עונש הולם את נסיבות האירוע.

ב"כ נאשם 1 הדגיש את עברו הנקי של נאשם 1, הודייתו, חרטתו והיחסכון בזמן הכרוך בכך. והחשוב מכל, נאשם 1 קיבל אישור של מתקין מורשה. מכל מקום מדובר במי שנתן שירות בצורה מקצועית ובטיחותית בכל אותם רכבים שבהם התקין את הכיסאות, לא הורדו מהכביש ולא נדרשו להגיע לבדיקה חוזרת, ולכן מדובר בעבירה שבאופן יחסי מצויה ברף הנמוך. כך גם מקבלי השירות לא ניזוקו, לא מבחינה מקצועית ולא מבחינה כספית.

ב"כ נאשם 2 ציין ולקולא את העובדה כי מדובר בסכומי כסף קטנים, שהתקבלו על ידי נאשם 2 עבור כל רכב, חזר וציין את גילו של הנאשם, את הקנס הגבוה לו הסכים במסגרת ההסדר שיקשה עליו מבחינה כלכלית. עוד ביקש להתחשב בכך שנאשם זה נדון במסגרת שני הליכים נפרדים הקשורים באותה חקירה ובשני עונשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, דבר שירחיק אותו ממעגל העבודה ויעמיק את הפגיעה הכלכלית בו, בתוספת הקנס הגבוה שהסכים כאמור לשלם.

ה כ ר ע ה

הענישה המוצעת במסגרת הסדר הטיעון היא ענישה מקלה יחסית. חרף האמור, אין מדובר בענישה החורגת לקולא ממדיניות הענישה הנוהגת, חריגה שתצדיק את אי כיבודו של הסדר הטיעון.

העובדה שהסדר הטיעון הושג במסגרת הליך גישור בפני שופט מגשר, מהווה שיקול נכבד בשיקולי בית המשפט לאמץ את הסדר הטיעון. חזקה על בית המשפט שעשה את הליך הגישור שנחשף לראיות שעמדו בבסיס הגשת כתב האישום שבמקור, שעשה את מלאכתו נאמנה עת שהציע את המסגרת הדיונית, בכתב אישום מתוקן, והן את המסגרת העונשית שהביאה לסיום ההליכים בתיק זה.

בעניינו של נאשם 1, מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שהודה ונטל אחריות על המעשים, הודיה שבאה כאמור כבר בתחילתו של ההליך הפלילי, על כל המשתמע מכך מחיסכון בזמן משמעותי של עדים ושל בית המשפט.

בעניינו של נאשם 2, לזכותו של נאשם זה תעמוד גם כן הודייתו, גילו המתקדם והעובדה שהנאשם אמור לשאת בשני עונשי מאסר, אמנם כאלו שירוצו בעבודות שירות, אך אורכן המצטבר יוציאו אותו ממעגל העבודה ויפגע בו פגיעה כלכלית לא מבוטלת, זאת בנוסף לקנס הכספי הגבוה שהסכים לשלם במסגרת ההליך כאן.

לאור כל האמור, אני מכבד את הסדר הטיעון וגוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 - 15 חודשי מאסר. 3 חודשים מתוך תקופה זו יהיו בפועל. מאסר זה יומר בעבודות שירות על פי חו"ד הממונה מיום 20.12.2016. עבודות השירות יבוצעו במפקדת מחוז מרכז החל ביום 19.3.2017.

יתרת עונש המאסר תהיה על תנאי והתנאי שבמשך תקופה של 3 שנים לא יעבור הנאשם עבירה מאלו שהורשע בהן כאן.

נאשם 2 - 18 חודשי מאסר. מתוך תקופה זו 6 חודשים לריצוי בפועל. מאסר זה יומר בעבודות שירות על פי חו"ד ממונה שתיתן בעניינו ביום 10.12.2017. במידה והנאשם לא יהיה מתאים לביצוע עבודות שירות, עונש המאסר ירוצה מאחורי סורג ובריח.

יתרת עונש המאסר תהיה על תנאי והתנאי שבמשך תקופה של 3 שנים לא יעבור הנאשם עבירה מאלו שהורשע בהן כאן.

אני דן את נאשם 2 לתשלום קנס בסך של 100,000 ₪ או 8 חודשי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים של 10,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם ביום 28.5.2017 ובכל 28 בחודש שלאחריו.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ז, 29/01/2017 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' קרא , שופט, סגן נשיא